

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

0
mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100

To smukke Viser.

En Kjærlighedsfang.

Mel. Ensom i skovrige Dale o. s. v.

Du min elskte Pige, Hør blot et Suf fra mit
Bryst; Jeg vil med Sandhed dig sige, At intet kan
stjænke mig Trost.

2. Du var min Glæde i Livet, Du var min
eneste Skat; Dig har mit Hjerte jeg givet; Du var
et Lys i min Nat.

3. Før var der Fred i mit Hjerte, Før gif jo
alting saa godt; Nu har jeg Rummer og Smerte;
Nu er jeg bare til Spot.

4. Alt hvad som før mig fornøjet, Alt hvad
som gjorde mig glad; Alt er forandret for Diet.
Alting sig viser med Had.

5. Du var min eneste Tanke; Du var min
Styrke og Mod; Du var den Rose jeg sanked',
Du var et Lys for min Fod.

6. O du min lysende Stjerne! Nu er du sluk-
ket for mig; Tænk paa hvor inderlig gjerne Jeg
vilde belyses af dig.

7. Og de huldsalige Tider, Da ved dit Hjerte
jeg laa; Aldrig jeg tænkte omfider Du vilde be-
daare mig saa.

V box 5:142

8. Løftet jeg nøie erindrer; Som du af Kjærlighed svor, Jeg derfor i Stilhed paaminde Dig om dine Eder og Ord.

9. Husker du ikke min Pige? Husker du ikke din Ed? Husker du ikke tillige Du sagde: „mig aldrig du sveg.“

10. Aldrig du mig vilde svige I Meds eller Modgangens Tid; Mig vilde du følge, min Pige, I Sorgen og Glæden saa blid.

11. „Sødeste Ven,“ du jo sagde, „Ene jeg hører til dig;“ Haanden paa Hjertet du lagde, Tilføied': „du elsked' kun mig.“

12. Herren i Himlen mit Vidne, Som du saa sikkerlig ved. O at han dig maatte give Hisset sin evige Fred.

13. O hvorledes kunde du bryde, Du ædleste Skjønhed paa Jord, Ja hvorledes kunde du bryde Saa trolost dit edsvorne Ord.

14. Sid at den himmelske Fader Dig vil tilgive din Brøst; Sid at din Synd han forlader Sid han vil skjænke dig Trøst.

15. Ensom alene jeg vandrer, Som det forvildede Faar; Sid sig min Skjæbne forandrer, Og at forbedres mit Raar.

16. Lev da saa vel nu min Pige, Lev saa fornøiet og glad, Mødes vi skal i Guds Rige, Og synge det himmelske Kvad.

En splinterny meget smuk Kjærlighedsang.

Min kjæreste Pige en Sang jeg vil sende, Til Glæde for dig du min søde Veninde, Jeg beder dig kjære, forsmaa ei min Sang Men gjerne den hører — det letter min Gang.

2. Nei aldrig du gaar mig af Tanke og Sinde, Men bor i mit Hjerte, ja hersker derinde. Det skjænker mig Trøst, ja det skjænker mig Mod, Saa ofte jeg tænker paa Vennen saa god.

3. Ei noget i Verden saa herligt kan være, Som have en Ven, der saa trofast vil bære Al Kummer og Sorg for sin elskede Ven, I alle Anliggender stole paa den.

4. Dig søde Veninde jeg aldrig vil miste, For Døden mig kalder og Hjertet skal briste Min eneste Rigdom og kjæreste Skat, Nei aldrig du glemmes og bliver forladt.

5. Ei Skjønhed og Pragt eller Rigdom paa Jorden, Ei Brede og Afvind og Dandskabens Torde, Kan stille to Venner som Fjærnt eller Nær Bestandig og altid hverandre har kjær.

6. Kun Døden er den som en Ende kan gjøre Paa oprigtig Kjærlighed; — men den vil føre

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

0
mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100

Alt Falskhed og Svig til det dybeste Bo Men Kjærlighed varer i høieste No.

7. Vor Fader i Himlen os Bistand vil give
Han glemmer os aldrig naar selv vi ei svige, Han
har jo forenet to Venner paa Jord Og skjænked
dem Paradis blot ved sit Ord.

8. Ja lev da saa vel nu min elskede Pige,
Lad Glæde og Lykke fra dig ei bortvige Men huff
paa mit Hjerte som banker for dig Og huff paa
den Ven som du haver i mig.

9. Ja huff paa mit Hjerte derom jeg dig beder,
Jeg hertil din hele Opmærksomhed leder, Det første
og sidste jeg beder dig om: Lad Trostaben være dit
Adelsdiplom.

10. Jeg ei mine Tanker med Pennen kan male
Ei heller fremstige med mundtlige Tale, Jeg derfor
maa slutte min Kjærlighedsfang Med Haab om
mer Kundskab til næstkommne Gang.

Trykt og tilkjøbt i Johan L. Sundts Bogtrykkeri.

[Thjem] u. a.